

rende, ligesom nu, ville være nødte til at passe deres Funktion, som have Ferie. Saaledes bærer man sig ad alle Vegne, i Kommunen og andre Steder. Det maa man gøre, hvor Ferie er indført, og derpaa kommer man mere og mere ind.

Et Uniformsspørgsmaal, som jeg har berørt tidligere, kan det vel desværre ikke hjælpe at rejse. Men jeg finder, at der er gjort Uret mod de Folk derude, naar man vil paaoktrojere dem Uniformer, som, efter hvad der siges, skulle være meget lidt klædelige. Den højtærede Minister talte — det findes i Rigsdagstidenden for 1910 — 11, Sp. 1343 — om Uniformsspørgsmaalet for Hærens Underofficerer og sagde, at han havde bedt de kommanderende Generaler sende Underofficerer ind til ham, for at de kunde blive tagne med paa Raad. Jeg har nok hørt, at Underofficerer have været tagne med paa Raad, men jeg har ogsaa hørt, at disse Underofficerer ikke vare valgte af deres Kolleger, men udpegede af de kommanderende Generaler, og at det var mere tilfældigt, om der kom Folk ind, som havde deres Kollegers Tillid, som specielt ønskedes valgte af deres Kolleger. Men at Hærens Underofficerer ere begejstrede for de Uniformer, de have faaet, tror jeg ikke. Jeg maa for Resten sige, at det er gaaet mig, som det er gaaet de fleste, at man snart er i Vildrede med, hvad der er hvad, hvem der er Officer, og hvem der er Underofficer. Jeg ser, at Officererne nu have faaet broderet paa deres Ærmer, saa at det mange Gange ser frygteligt ud. Jeg vil antage, at det næste Skridt bliver, at Officererne skulle tatoveres, for at man kan se Forskel paa dem og andre dødelige; ellers maa man gaa videre med Broderinger og Guldsnøre o. s. v. op ad Ærmerne. Jeg vil sige om denne Brodering af Officersærmerne, at den forekommer mig at være ganske overordentlig affekteret. Det kan vel altsaa ikke hjælpe at tale om Uniformsspørgsmaalet derude. Man er jo begyndt med at indføre de nye Uniformer. Den højtærede Minister har ikke gjort det samme her som overfor Hærens Underofficerer, han har ikke kaldt dem op til sig, inden de fik de Uniformer, de have saa meget imod.

Det, jeg har talt om hidtil, har væsentligt været Fordringer; der har ikke været megen Anerkendelse i det jeg er fremkommen med, det skal jeg villigt indrømme, men jeg har ogsaa paa min Seddel Ting, som jeg kan takke for. Den højtærede Minister har vist sig velvillig

overfor de Ønsker, jeg fremsatte paa Fyrbødernes Vegne med Hensyn til Ferie. De have en Uge Ferie derude, men den have de mange Gange ikke faaet, fordi de blive kommanderede fra Togt til Togt, men ved den højtærede Ministers Velvillie er det nu lykkedes at skaffe dem 6 Dages Landlov, eller hvad man vil kalde det, saa at de ikke gaa Glip af den Ferie, det var Rigsdagens Mening de skulde have.

Ved den nye Forsvarsordning kom der jo et forøget Antal Kommandører i Flaaden. Der var efter Udsagn af Folk, som overfor mig gav sig Udseende af at være sagkyndige, megen Tvivl om, hvor man skulde bruge de 15—16 Kommandører, man fik i Flaaden; de kunne jo ikke faa Skibe at kommandere alle sammen. Jeg vil tillade mig at spørge, hvad disse 16 Kommandører have at bestille. Have de alle sammen en Kommando, eller have de kun Kontorpladser? Mon Grunden til, at vi fik de mange Kommandører, alligevel skulde være den, man har skumlet om, at de Pladser kun vare oprettede, for at man kunde faa Avancement i Flaaden og ikke saa meget for selve Flaadens Skyld? Det kan jo godt være, at den højtærede Forsvarsminister, naar han faar Ordet, ikke kan svare paa det Spørgsmaal straks, at der er saa meget, der først skal undersøges og kigges efter for at faa at vide, hvad de bestille, men jeg vil dog henstille, at Finansudvalget faar Oplysning derom, thi det har almen Interesse.

Til Slutning skal jeg kun gøre et Par Bemærkninger til den højtærede Indenrigsminister. Den højtærede Indenrigsminister talte forleden mangt og meget om de forskellige Ting, som sortere under ham, og jeg vil sige, at det glædede mig meget at høre hans Betragtninger over mange af de Forhold, specielt hans Udtalelse om, at det ikke var Hensigten at forringe de bestaaende sociale Love. Jeg vil jo nok sige, at hans Forklaring af, hvad han mente med Folkeforsikring, og den Maade, hvorpaa denne Forklaring berørte den nuværende Alderdomsunderstøttelseslov, ikke vare saa helt betryggende for mig; men jeg vil haabe, at Fremtiden maa kunne give mig et andet Syn, naar Kendsgerningerne foreligge. Jeg vil gerne lægge et godt Ord ind for nogle af de Ting, som den grusomme Sparekommission har foreslaaet strøgne, nemlig Rejseunderstøttelserne. Den højtærede Finansminister sagde jo ganske vist, at vi ikke hver for sig maatte rejse os og forlange de specielle Fordringer bibeholdt, som vi